

RSM Norge AS

VÅR REFERANSE
19/13666

DERES REFERANSE

DATO
30.10.2020

Tilsynsrapport

1. Innledning

Finanstilsynet viser til stedlig tilsyn hos RSM Norge AS ("RSM") den 13.-14. januar 2020, foreløpig tilsynsrapport av 7. juli 2020 og til RSM sitt tilsvarende av 29. september 2020. Dette stedlige tilsynet inngår i Finanstilsynets tilsynsarbeid med revisjonsselskaper som reviderer foretak av allmenn interesse.

RSM har i perioden 2017-2019 påtatt seg flere nye revisjonsoppdrag der klienten er et foretak av allmenn interesse. Flere av disse nye oppdragene er banker. Dette var bakgrunnen for Finanstilsynets varsel om stedlig tilsyn for gjennomgang av RSMs revisjon av årsregnskapet for 2018 for tre banker, alle med forskjellige oppdragsansvarlige revisorer. En av de utvalgte bankene, oppdrag B, var i RSM sin åpenhetsrapport ikke inkludert i listen over foretak av allmenn interesse revisjonsselskapet hadde revidert for 2018. Dette er et brudd på revisorloven § 5a-2 første ledd nr. 6.

2. Merknader selskapsnivå

2.1 Mangelfull kvalitetssikring

Finanstilsynet avdekket under det stedlige tilsynet brudd på revisorloven knyttet til revisjonen av flere av disse bankene, herunder at det for flere av forholdene revisor hadde identifisert som særskilt risiko ikke var innhentet revisjonsbevis som var tilstrekkelig og hensiktsmessig til å underbygge konklusjonene i revisjonsberetningen. Disse manglene var ikke blitt avdekket i forbindelse med oppdragsansvarlig revisors gjennomgang eller under oppdragskontrollen utført av annen revisor, selv om det i revisjonsverktøyet var signert ut for utførelse av slik kontroll. Manglene var i noen grad avdekket ved revisjonsselskapets kvalitetskontroll etter at revisjonsberetning var avgitt. Det forhold at manglene ikke ble avdekket ved kvalitetskontrollen tilsier enten mangelfulle rutiner eller mangelfull etterlevelse og overvåkning. Uansett er dette brudd revisjonsselskapets plikter etter ISQC1, jf. punkt 35-38 og punkt 48.

Finanstilsynet har merket seg at det i tilsvaret opplyses at revisjonsselskapet tar Finanstilsynets merknader til etterretning.

2.2 Mangelfull timeføring

I revisjonsselskapets timesystem var det spesielt for ett av de tre oppdragene, en sparebank med utstedte børsnoterte verdipapirer, registrert svært få timer knyttet til styring og kvalitetskontroll av oppdraget. Oppdragsansvarlig revisor og oppdragskontrollør har ført til sammen mindre enn 10

timer. Oppdragsansvarlig revisor forklarte dette med manglende føring av utført arbeid i timesystemet. Finanstilsynet mener denne observasjonen kan ha sammenheng med manglene påpekt under punkt 2.1 over.

Finanstilsynet har i tematilsynsrapporten "Innholdet i oppdragsansvaret" gitt uttrykk for at revisors registrering av timeforbruk i timeregistreringssystemet i seg selv ikke kan tjene som dokumentasjon av at oppdragsansvarlig revisors involvering har vært tilstrekkelig. Omvendt, i tilfeller hvor det til tross for at oppdragsansvarlig revisor har signert ut for gjennomgang av revisjonsdokumentasjonen, avdekkes vesentlige svakheter i revisjonsutførelsen herunder mangel på tilstrekkelig og hensiktsmessige revisjonsbevis for forhold identifisert som særskilt risiko, vil få registrerte timer tjene som understøttende bevis for at den oppdragsansvarliges gjennomgang ikke har hatt tilstrekkelige substans. Dette er også Finanstilsynets klare konklusjon i forhold til to av de tre kontrollerte oppdragene.

For den oppdragsansvarlige revisoren på det nevnte oppdraget, innhentet Finanstilsynet også revisjonsselskapets timestatistikk for øvrige sparebanker hvor revisoren var utpekt som oppdragsansvarlig revisor. Uten unntak var det det også her registrert færre enn 10 timer på oppdragsansvarlig revisor. Felles for flere av disse revisjonsoppdragene var at managerne på revisjonsteamet hadde mer enn fem års erfaring fra revisjon av klienten. Finanstilsynet er innforstått med at kravet til oppdragsansvarlig revisors grad av involvering av revisjonen vil kunne avhenge, blant annet av øvrige medarbeidernes kompetanse og erfaring. Finanstilsynet har tidligere gitt uttrykk for at den oppdragsansvarlige revisors ansvar uansett forutsetter involvering på sentrale områder i enhver revisjon. At oppdragsansvarlig revisors involvering i de aktuelle tilfellene hadde vært for lav fremstår klart, gitt de aktuelle oppdragenes kompleksitet og det faktum at selskapene var foretak av allmenn interesse. Den aktuelle oppdragsansvarlige revisoren er muntlig meddelt at Finanstilsynet under det neste periodiske selskapstilsyn hos RSM høsten 2020, vil inkludere en eller flere av dennes oppdrag i sitt kontrollutvalg.

Timeregistreringssystemet er et sentralt verktøy i revisjonsselskapets overvåkning. Korrekt og fullstendig timeføring er ikke bare et krav etter bokføringsforskriften § 5-14, men også nødvendig for at revisjonsselskapet skal kunne vurdere kapasitet i forbindelse med utpeking av oppdragsansvarlige revisorer samt følge opp at for eksempel oppdragsansvarlig revisor og oppdragskontrollør faktisk synes å prioritere nok tid for å sikre kvalitet i revisjonsutførelsen.

De avdekkede manglene anses å være brudd på revisorlovens § 5-2 annet ledd, jf. ISQC1 punkt 16 og punkt 29-32. Finanstilsynet tar til etterretning at revisjonsselskapet i tilsvaret opplyser at det er og har vært RSM sin uttrykte forventning at alle timer vedrørende kunde, for alle nivåer i selskapet, skal føres på kunde, uavhengig av om timene kan faktureres.

2.3 Rotasjon av oppdragsansvarlig revisor

Den nevnte timestatistikk indikerte også sterkt at en annen av RSMs oppdragsansvarlige revisorer hadde hatt en fremtredende rolle på enkelte av revisjonsoppdragene ved revisjonen av årsregnskapet for 2018, uten at denne bekledd rollen som oppdragsansvarlig eller som oppdragskontrollør. Den aktuelle revisjonspartneren hadde vært oppdragsansvarlig partner og signert revisjonsberetninger for bankenes årsregnskap til og med 2016, hvorefter vedkommende måtte roteres ut for minst to år etter revisorlovens § 5a-4. For flere av disse bankene var revisoren av RSM igjen utpekt til rollen som oppdragsansvarlig revisor fra og med 2019. Under det stedlige tilsynet ba Finanstilsynet RSM om å foreta en vurdering av om den aktuelle revisjonspartnerens involvering i revisjonen av de

aktuelle bankenes årsregnskap for 2017-2018, hadde vært av en slik art og av et omfang som tilsa at denne partneren ikke kunne inneha rollen som oppdragsansvarlig revisor igjen fra og med 2019. For at det ikke skulle kunne reises tvil om dette, besluttet RSM at det med umiddelbar effekt ble utpekt annen oppdragsansvarlig partner for fem allmeninteresseforetak klienter for 2019. Finanstilsynet tar dette tiltaket til etterretning.

I et revisjonsselskap er tonen på toppen av organisasjonen avgjørende for de ansattes kontrollbevissthet. Det foran beskrevne rotasjonstilfellet viser revisjonsselskapets evne og vilje til å gjennomføre tiltak, men avdekket også etter Finanstilsynets vurdering alvorlige mangler i revisjonsselskapets overvåkning av kvalitetskontrollsystemet. Finanstilsynet legger blant annet til grunn at revisjonsselskapet i de foran nevnte tilfellene ikke kan ha klart nok definert og kommunisert de begrensninger som ligger i karenperioden på to år. Dette er et brudd på revisorlovens § 5a-4 første ledd, jf. ISQC1 punkt 14 og A 16-19.

Finanstilsynet tar til etterretning at det i tilsvaret opplyses at revisjonsselskapet vil gjennomgå og i nødvendig grad utarbeide nye retningslinjer for vurdering og dokumentasjon ved skifte av oppdragsansvarlig revisor.

2.4 Oppsummering selskapsmerknader

Revisjonsselskapets kvalitetskontrollsystem skal være utformet for å gi rimelig sikkerhet for at revisjonsoppdragene bemannes med oppdragsansvarlige revisorer med tilstrekkelig kompetanse og kapasitet, samt evne og vilje til å utføre revisjonsoppdraget i samsvar med faglige og etiske standarder. Dette gjelder generelt for alle oppdrag. Finanstilsynet vil påpeke at revisjonsselskapets utpeking av oppdragsansvarlig revisor for foretak av allmenn interesse underlagt særskilt tilsyn gjennom lovgivningen, stiller ekstra krav til revisjonsselskapets utpekingsprosess. Dette gjelder både forhold som oppdragsansvarlige revisor og hans team samlede kapasitet og kompetanse og forhold knyttet til oppdragskontroll og rotasjon.

Det vises til Finanstilsynets rapport etter selskapstilsyn datert 8. februar 2019 samt rapporter knyttet til enkeltsaker datert 7. februar og 10. juni 2020 som viser at revisjonsselskapet over tid har hatt utfordringer knyttet til forsvarlig organisering og overvåkning av revisjonsvirksomheten.

3. Merknader oppdragsgjennomgang

Finanstilsynets stedlige tilsyn omfattet gjennomgang av tre bankrevisjonsoppdrag for 2018. Alle banker er underlagt tilsyn og rapporterer i henhold til årsregnskapsforskriften for banker samt enten IFRS eller regnskapsloven. Oppdrag A er en sparebank med verdipapirer notert på børs som rapporterer i henhold til IFRS, Oppdrag B er en nystartet spesialbank uten verdipapirer notert på børs som rapporterer i henhold til IFRS. Oppdrag C er sparebank uten verdipapirer notert på børs som rapporterer i henhold til regnskapsloven.

Selv om bankene har tre ulike oppdragsansvarlige revisorer, er revisjonen i hovedsak blitt utført av team sammensatt av medarbeidere fra Agder. Finanstilsynet har valgt å oppsummere gjennomgående svakheter ved revisjonsoppdragene på et overordnet nivå.

3.1 Fastsettelse av vesentlighetsgrense

Oppdrag B er en nystartet bank rettet mot låntakere med finansielle utfordringer.

Vesentlighetsgrensen er satt til 4% av egenkapitalen. For denne nyetablerte banken gir vesentlighetsberegningen som resultat at ingen poster i resultatregnskapet for 2018 er vesentlige.

Revisor skal sette vesentlighetsgrensen basert på profesjonelt skjønn hvor brukernes behov for finansiell informasjon er utgangspunktet, jf. ISA 320 punkt 4. En vesentlighetsgrense som er så høy at ingen poster i resultatregnskapet ansees som vesentlig, er normalt ikke i henhold til hva brukere forventer. En for høy vesentlighetsgrense kan medføre at det ikke innhentes tilstrekkelig revisjonsbevis som underbygger konklusjonen i revisjonsberetningen, jf. ISA 500 punkt 6. Finanstilsynet har merket seg at revisor likevel har revidert alle resultatposter som oversteg en definert grense for uvesentlige feil, men det er ikke fastsatt vesentlighetsgrense for bestemte transaksjonsklasser, kontosaldoer eller tilleggsopplysninger, jf. ISA 320 punkt 10 og 14 b. Forholdet er det brudd på revisorloven § 5-3, jf. ISA 320 punkt 10 og 14b.

3.2 Revisjon av utlån til kunder og tap på utlån

Felles for oppdrag A, B og C er at det av revisjonsstrategi og -planlegging fremkommer at "overvurdering av utlånsporteføljen" er et av de forhold hvor revisor har identifisert at det foreligger særskilt risiko for vesentlig feil i den finansielle rapporteringen. Relativt til dette har revisor valgt å basere sin revisjon av transaksjonsklassene "utlån til kunder" og "tap på utlån" på test av kontroller.

Revisjon av disse transaksjonsklassene hadde særskilt fokus under det stedlige tilsynet, og Finanstilsynet fant her brudd på god revisjonsskikk ved alle de tre oppdragene. For revisjon av nye utlån til kunder fant Finanstilsynet at revisor i oppdrag B og C ikke hadde oppfylt sin plikt til å innhente og dokumentere en tilstrekkelig og hensiktsmessig forståelse av bankens rutiner knyttet til behandling av lånesøknader. For oppdrag B knyttet mangelfull forståelse og dokumentasjon seg spesielt til IT-systemet for utlån og innskudd og driften av dette som var satt ut til en serviceorganisasjon. For oppdrag C var det mangler i revisjonsutførelsen knyttet både til depotkontrollen som var satt ut til en serviceorganisasjon samt sparebankens egne rutiner og prosesser for kredittbevilgning av bedriftsmarkedslån (BM). For alle oppdragene er det Finanstilsynets oppfatning at det under revisjonen ikke ble innhentet tilstrekkelig og hensiktsmessig revisjonsbevis for at kontrollene var effektive. For tilfellene med bruk av serviceorganisasjon skyldtes dette at det enten ikke var innhentet ISAE 3402 nivå 2 bekreftelse fra annen revisor, eller at denne ikke var dekkende, uten at det var utført supplerende eller alternative revisjonshandlinger i henhold til ISA 402 som samlet sett tilsa at det var hentet inn tilstrekkelig og hensiktsmessig revisjonsbevis for de aktuelle påstandene. Finanstilsynet har merket seg at det i revisjonsselskapets tilsvarende opplyses at revisjonen av oppdrag B benyttet revisjonshandlinger basert på substanskontroller for å innhente revisjonsbevis.

Revisor har i testingen av nye utlån under revisjonen av oppdrag A, B og C benyttet samme dokumentasjonsmal. Dokumentasjonen av testingen inneholder ikke underlags-dokumentasjonen for de testede utlånene. Revisors vurderinger og konklusjoner knyttet til påstandene som testes er gjennomgående reflektert i arbeidspapirene ved nedtegning av korte utsagn som "ok", "ok – noe tynt" mv. Revisjonsdokumentasjonen for test av kontroller for nye utlån anses ikke tilstrekkelig til at en annen erfaren revisor forstår omfanget og resultatet av revisjonshandlingene og de profesjonelle vurderingene som har ledet frem til revisors konklusjoner. Hensyntatt at dette er forhold revisor har identifisert som særskilt risiko, anses revisjonsdokumentasjon generelt ikke å ha

en form, innhold og omfang som er i overensstemmelse med de krav som følger av lov og god revisjonsskikk. Det vises til revisorloven § 5-3 og ISA 230 punkt 5. Finanstilsynet har merket seg at revisjonsselskapet mener at deres test av nye utlån også inkluderer kontroll av riktig risikoklasse.

Finanstilsynets hovedfunn relatert til revisors test av kontroll av nye utlån relaterer seg for øvrig primært til svakheter som skyldes design av testen og utvalgsstørrelser. Ved utformingen av test av kontroller skal revisor vurdere det formålet testingen har, og sørge for at det blir utført revisjonshandlinger som innhenter sikkerhet for at eventuelle vesentlige feil helt ned på påstandsnivå blir avdekket. Gitt at "overvurdering av utlånsporteføljen" er identifisert som særskilt risiko anser Finanstilsynet at testingen av nye utlån skulle ha vært designet slik at testingen også omfattet testing av om utlånene ved innvilgelse og registrering i utlånsystemet var plassert i riktig risikoklasse. Riktig innplassering av nye utlån er viktig for sparebankens noteopplysninger om risikoen i utlånsporteføljen, samt påfølgende vurderinger av om det inntreffer migrering mellom risikoklasser som skal medføre gruppevis eller individuelle nedskrivninger under både IFRS 9 og utlånsforskriften.

Finanstilsynet tar til etterretning at revisjonsselskapet for revisjonen av årsregnskapet for 2020 vil ta i bruk nytt revisjonsverktøy som medfører at alle revisjonsfiler- og programmer for banker vil være gjenstand for ny vurdering og forbedring.

3.3 Utvalgsbasert testing

Revisor har, med henvisning til revisjonsselskapets metodikk, benyttet tilnærmet like utvalgsstørrelser i testingen av nye utlån under revisjonen av oppdrag A, B og C; henholdsvis 12, 12 og 14 stikkprøver.

Revisor skal i fastsettelsen av utvalgsstørrelsen ta hensyn til formålet med revisjonshandlingen og egenskapene ved populasjonen(e) som utvalget skal trekkes fra, slik at hver utvalgsenhet i populasjonen(e) har en mulighet for å bli valgt og antallet som testes er tilstrekkelig for å redusere utvalgsrisikoen til et akseptabelt lavt nivå. På bakgrunn av en gjennomgang av de største revisjonsselskaperes metodikk konkluderte Finanstilsynet i rapporten fra tematilsynet "Stikkprøver i revisjon" publisert i 2017 med at: *"utvalgsstørrelsen ved moderat risiko/sikkerhet når et foretak har en kontroll som utføres en gang per dag eller oftere, bør være i et intervall mellom 14 og 50."* Felles for oppdrag A og C er at nye utlån i perioden består av både utlån i bedriftsmarkedet (BM) og boliglån i privatmarkedet (PM). I oppdrag A utgjorde BM utlån 3 av stikkprøvene i revisors utvalg for test av kontroller, mens revisor i oppdrag C hadde ekskludert BM utlån fra populasjonen det var foretatt stikkprøver fra. For BM og PM utlån vil bankens vurdering av betjeningsevne, sikkerhet mv. være av svært ulik art og kompleksitet, og det vil også være definert egne rutiner og retningslinjer for fullmakter knyttet til kredittbevilgning mv. for hver av disse klassene av utlån. Dette medfører også at hva som utgjør avvik eller feil under test av kontrollene kan være ulikt for PM og BM utlån. For at revisor skal ha et tilstrekkelig grunnlag for å vurdere konsekvensen av observert avvikshyppighet opp mot formålet med revisjonshandlingen, anser Finanstilsynet derfor at nye utlån i PM og BM ved test av kontroller for kredittbevilgning av nye utlån i utgangspunktet er to ulike populasjoner, hvor det for hver av dem foretas test av foran nevnte antall nye utlån (14-50). En slik separat testing av kredittbevilgning for henholdsvis PM og BM utlån samsvarer også med utbredt praksis ved revisjon av banker. Utlån er angitt som særskilt risiko. At revisor da legger seg på et lavt antall tester samtidig som ulike utlånstyper slås sammen, gjør at omfanget av testing ikke fremstår som tilstrekkelig, jf. ISA 530 punkt 7 A10.

Også ved selve gjennomføringen av testen og vurderingen av resultatene av revisjonshandlingene var det for oppdrag A og C mangler. For en eller flere av de utvalgte utlånene fremgikk det enten ikke noe resultat for enkelte av påstandene som skulle testes, eller det var gjort anførsler som tilsa at kontrollen av dette måtte følges opp på et senere tidspunkt, uten at dette var dokumentert utført. For oppdrag C var det også foretatt endringer i hvilke utlån som skulle inngå i testen, uten at det var oppgitt noen årsak til dette. Revisors test av kontroller baserer seg på statistisk teori og metodikk. Dersom det under test av kontroller gjøres funn som tilsier at enkelte av kontrollene ikke har vært effektive, så må det utføres ytterligere revisjonshandlinger (dvs. øke utvalgsstørrelsen) for at testen skal utgjøre tilstrekkelig og hensiktsmessig revisjonsbevis. Slike mangler og ufullstendigheter ved revisors testing som nevnt foran vil derfor, uavhengig av årsak, undergrave beviskraften resultatene har for at kontrollene har fungert effektivt i perioden.

Finanstilsynet mener at den utvalgsbaserte testingen ikke er utført i henhold til god revisjonsskikk, jf. revisorloven § 5-2 annet ledd, jf. ISA 315, 330 og 530.

Finanstilsynet tar til etterretning at revisjonsselskapet i tilsvaret opplyser at for 2019-revisjonen av banker har innrettet den utvalgsbaserte testingen slik at BM- og PM porteføljen testes som særskilte populasjoner.

3.4 Revisjon av renteinntekter

Finanstilsynet mener at analysene revisor har utført er egnet som innledende risikovurderingshandling eller ved avslutning av revisjonen, men utgjør ikke analytiske substanshandlinger med tilstrekkelig og hensiktsmessig bevisverdi for de regnskapspåstandene som testes. For oppdrag A og C begrunnes dette med forhold som lav grad av presisjon grunnet ingen oppdeling på ulike vesentlige produkter og manglende fastsettelse av forventning, mens det for oppdrag B skyldes mangler ved vurdering av resultatet av kontrollhandlingen. Finanstilsynet mener at revisjonen ikke er utført i henhold til god revisjonsskikk, jf. revisorloven § 5-2 annet ledd, jf. ISA 520 og ISA 330 punkt 18.

Finanstilsynet tar til etterretning at RSM for revisjonen av banker for 2019 har implementert ny revisjonsmetodikk som bidrar til at bankenes renteinntekter, rentekostnader og rentenetto revideres i samsvar med god revisjonsskikk.

3.5 Revisjon av noteopplysninger

Funnene knyttet til revisjon av noteopplysninger knytter seg i stor grad til at det i tillegg til å kontrollere nøyaktigheten av gitte opplysninger, også viktig å utføre revisjonshandlinger knyttet til fullstendigheten i noteopplysningene i forhold til de krav som følger av lov og forskrift. Notesjekklistene er et viktig verktøy i så henseende. Hverken i oppdrag A eller B hadde revisor benyttet slike notesjekklistene, hverken relativt til kravene i henhold til IFRS eller øvrige relevante notekrav som følger av kapittel 7 av regnskapsloven og årsregnskapsforskriften. For oppdrag C var hadde revisor benyttet sjekklistene for GRS og for overholdelse av særskilte notekrav for banker (årsregnskapsforskriften). Manglene ved utført revisjon av noteopplysninger og dokumentasjonen av denne synes således gjennomgående. Dette er en mangel i henhold til ISQC1 punkt 32, men ansvaret for kontroll av at regnskapet avlegges i henhold til lovkrav påhviler revisjonsteamet og oppdragssansvarlig revisor. Funnene knyttet til svakheter ved revisjon av noteopplysningene anses som grovest for revisjonsoppdragene A og C, knyttet henholdsvis til et sentralt forhold ved

revisjonen (A) og forhold som var av vesentlig betydning for forståelsen av selskapets finansielle stilling og resultat.

Vedrørende oppdrag C ble det også gjort funn relatert til revisors mangelfulle dokumentasjon av hvorfor det ikke er utarbeidet konsernregnskap hvor vesentlige datterselskap er konsolidert inn, jf. regnskapsloven § 3-2. Det fremgår av prinsippnoten at den revisjonspliktige ikke har utarbeidet konsernregnskap da datterselskapene er i midlertidig eie, jf. regnskapsloven § 3-8, første ledd. Det fremgår videre av revisjonsdokumentasjonen at revisor har revidert prinsippnoten. Finanstilsynet mener likevel at det i revisjonsdokumentasjonen skulle fremkommet revisors egen vurdering av om det var krav til utarbeidelse av konsernregnskap.

Finanstilsynet mener at revisjonen ikke er utført i henhold til god revisjonsskikk, jf. revisorloven § 5-2 annet ledd, jf. ISA 700 punkt 10-15.

3.6 Kvalitetskontroll og oppdragskontroll

På bakgrunn svakheter i revisjonsutførelsen fremstår det for Finanstilsynet klart at oppdragsansvarlig revisors og oppdragskontrollørens gjennomgang ikke har utgjort en tilstrekkelig kvalitetskontroll av revisjonen.

For revisjonsoppdrag A illustreres dette ved at det for transaksjonsklassen "utlån til kunder" var signert ut for gjennomgang både fra oppdragsansvarlig og oppdragskontrollør i revisjonsverktøyet, uten at noen av dem hadde avdekket at arbeidspapiret hvor selve testingen av nye utlån var dokumentert, ikke inngikk i revisjons-dokumentasjonen. Denne manglende revisjonsdokumentasjonen var heller ikke blitt identifisert da oppdraget senere ble valgt ut i revisjonsselskapets kvalitetskontroll for 2018.

Finanstilsynet mener at oppdragskontrollen av revisjonen ikke er utført i henhold til god revisjonsskikk, jf. revisorloven § 5-2 annet ledd, jf. ISA 220 punkt 16- 17 og 19 – 22.

4. Oppsummering og avslutning

Finanstilsynet har avdekket svakheter ved revisjonen av alle de tre kontrollerte bankrevisjonsoppdragene.

Finanstilsynet har merket seg at revisjonsselskapet har iverksatt tiltak for å bedre revisjonsutførelsen og dokumentasjonen av denne.

Status for gjennomføringen av tiltak og revisjonsselskapets videre kvalitetsarbeid vil bli fulgt opp av Finanstilsynet under ordinært stedlig selskapstilsyn høsten 2020.

For Finanstilsynet

Anders Grini
senior tilsynsrådgiver

Espen Jacobsen
tilsynsrådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke håndskrevne signaturer.